

lonialraadene, naar det vil gennemføre Reformerne, at man ser, hvorledes alle Partier paa Rigsdagen i høj Grad have været uvilligt stemte overfor de Forslag til Indtægt, som ere fremkomne fra Kolonialraadene. Af den Grund vilde jeg ønske, at disse Forslag ikke kom til Afstemning, men bleve tagne tilbage.

Let ærede Medlem udtalte, at vi ikke behøvede noget Gendarmrikorps eller Soldater derovre, Beboerne maatte kunne klare sig selv. Naar Danmark gør sin Pligt, sagde det ærede Medlem, klarer alt sig nok, og naar Danmark har beholdt Øerne, hvad der var mod det ærede Medlems Ønske, saa havde det ogsaa Forpligtelse til at betale, hvad det koster for at bringe dem frem. Denne Udtalelse er jeg meget glad ved, men jeg havde egentlig ikke ventet den fra den Side. Jeg antager, at Grunden til, at Forslagene have faaet den Form, de have, er netop den, at Regeringen har følt sig forpligtet til at søge en Ordning, hvorved der ikke alene var Udsigt til, at Øerne kunde klare sig, men at ogsaa de Omkostninger, som nu i en Række af Aar har paahevet Moderlandet, kunde begrænses. Det er paa en lykkelig Maade naaet fra Regeringens Side. Havde den højtærede Minister vidst, at der her paa Rigsdagen var Villighed til at betale i fuldt Maal, hvad der hørte til for rask at bringe Øerne frem, kunde det være, at Forslagene havde faaet et andet Udseende. Jeg skal ikke nægte, at det ærede Medlems Udtalelse har glædet mig meget. Jeg stemte i sin Tid for Øernes Salg, men jeg gjorde det med Bedrøvelse, fordi jeg betragter Øerne som en fortrinlig Besiddelse, der en Gang i Tiden kan arbejde sig frem til Nytte for sig selv og Moderlandet. Er det ærede Medlem bestandig villigt til at ofre, hvad der skal til for at bringe Øerne rask frem, skal han finde en Meningsfælle i mig. Jeg vil henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa den Bog, jeg omtalte i Gaar, og som er skreven af en indfødt Vestindianer af blandet Farve. Han ser med stor Tillid paa Øernes Fremtid, men mener, at det er absolut nødvendigt, at Moderlandet anvender Kapitaler derpaa. Han anbefaler bl. a. et Laan paa 8 Mill. Kr. til Hjælp til Udstykning og Opdyrkning. Det er en billig Maade at komme frem paa, naar Laanet, som han mener, kan forrentes. Hvis det ærede Medlem stadig er besjælet af Tanken om at ofre for Øerne, hvad der behøves, og stiller Forslag i saa Henseende, skal han finde en Meningsfælle i mig.

Det ærede Medlem mente, at naar man afskaffede de indirekte Skatter og tog al Indtægt gennem en Formue- og Indtægtsskat, vilde der intet Underskud blive i Kolonialkasserne, idet det var alt for nemt for de formuende at sidde og udskrive Skat, naar de kunne dække Underskuddet gennem Tolden. Jeg tror ganske vist, at skal man udrede alt gennem Formue- og Indtægtsskat, vil man blive meget sparsommelig, saa vil man vistnok intet Underskud faa, men det vil ogsaa komme til at knibe med Penge til Reformerne, frygter jeg for. Med Hensyn til den meget lastede indirekte Skat vil jeg paastaa, som jeg fremhævede i Gaar, at det i Virkeligheden er de samme Klasser, som ville faa paalagt den direkte Skat, der ogsaa komme til at betale Toldskatterne, og man kan dog heller ikke pludselig overrive hele Traditionen og med et Pennestrøg indføre en ny Ordning af det hele derude.

Det ærede Medlem var ogsaa meget betænkelig ved, at Gendarmene ikke vare lønnede højt nok, men det var dog særlig det ærede Medlem for Vejle Amts 5te Valgkreds (J. J. Jensen), der udtalte sig stærkt imod den Lønning, man bød Gendarmene. Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) har allerede fremhævet, at det dog maa siges at være en ret anstændig Betaling, naar de foruden Godtgørelsespenge, naar de blive hvervede, faa fri Forplejning og $3\frac{1}{4}$ Franc om Dagen og efter Finansministerens Forslag, naar de have tjent i 3 Aar, en Udbetaling af 300 Francs, og endelig, hvis de egne sig til at genantages, kunne opnaa en Løn af 2,000 Francs. Det synes dog at være en ret anstændig Løn for dem, der frivilligt gaa ud til denne Tjeneste.

Jeg har endnu kun een Bemærkning at gøre, og det er i Anledning af det Ændringsforslag, jeg har været med til at stille under Nr. 8. Hele Udvalget, eller i alt Fald den større Del af Udvalget, er gaaet med til dette Forslag, som gaar ud paa at begrænse Valgbarheden for de Folk, der komme over og nedsætte sig paa Øerne. For Eftertiden skal efter dette Forslag ingen være valgbar, som ikke har Indfødsret; dog gives der en Udsættelse af 10 Aar for dem, der allerede have erhvervet Valgbarhedsret. Der er et Mindretal, der har stillet Underændringsforslaget Nr. 9, og dette Mindretal bestaar af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), de socialdemokratiske Medlemmer og det ærede Medlem for Saks-